

هدف حضور در فینال A است

علی آقامیرزایی: چهار ثانیه با طلا فاصله دارم!

نخستین سهمیه‌ی قایقرانی برای حضور در المپیک توکیو را علی آقامیرزایی کسب کرد. قایقران آب‌های آرام ایران و کایاک‌سواری که در میانه‌ی اردیبهشت ماه و در رقابت‌های انتخابی قاره‌ی کهن، در مرحله‌ی فینال با زمان ۳ دقیقه و ۳۶ ثانیه در رده‌ی اول قرار گرفت و به سهمیه‌ی المپیک رسید.

او یکی از دو نماینده‌ی قایقرانی ایران در توکیو است و خیلی امیدوار است که برای اولین بار بتواند به‌عنوان یک ایرانی به جمع هشت نفر برتر رسیده و در فینال المپیک پارو بزند.

هفت ماه تمرین خارج از اردو

قرار بود فروردین ۹۹ راهی رقابت‌های کسب سهمیه‌ی قاره آسیا شویم. رقابت‌هایی که مانند خیلی از مسابقات دیگر به‌خاطر همه‌گیری گسترده‌ی کرونا لغو شد. لغو شدن مسابقات و اردوها مساوی بود با رفتن ما به خانه. رفتنی که بیش از هفت ماه طول کشید. هدف من اما المپیک بود و می‌دانستم که بالاخره یک روز باید راهی مسابقه‌ی انتخابی شوم. پس تمرین را رها نکردم و در انزلی -شهری که در آن زندگی می‌کنم- تمریناتم را از سر گرفتم. از همان فروردینی که قرار بود راهی رقابت‌های کسب سهمیه شویم، چیزی حدود هفت ماه در انزلی تمرین کردم. البته زیر نظر مربیان تیم ملی و با برنامه‌هایی که از آنها می‌گرفتم.

پنج ماه تمرین برای کسب سهمیه

آبان ماه بود که با اعلام فدراسیون و بهتر شدن شرایط، وارد اردوهای متمرکز شدیم تا با اعلام کنفدراسیون آسیا راهی رقابت‌های کسب سهمیه شویم. بیش از پنج ماه به طور کامل و متمرکز در اردوهای تیم ملی بودم تا اردیبهشت که به مسابقات انتخابی اعزام شدیم که خدا را شکر در آن رقابت‌ها به فینال رسیدم و با کسب مقام اول در بین هشت نفر برتر، اولین سهمیه را برای قایقرانی کسب کردم.

با طلا چهار ثانیه فاصله دارم!

در قایقرانی به‌عنوان یک رشته‌ی رکوردی که در فضای باز و در آب انجام می‌شود، شرایط آب و هوایی خیلی در رکوردها تاثیر دارد. باین حال با رکوردهایی که زدم و بهترین زمان‌هایم، چیزی حدود چهار ثانیه با مدال طلای المپیک فاصله دارم. چهار ثانیه‌ای که البته برای کم کردن هر یک دهم و حتی یک صدمش، تمرینات طاقت‌فرسایی باید انجام شود و کار دشواری است.

هدف اصلی ام فینال توکیو است

هدف اصلی ام برای توکیو این است که حداقل رکوردهایم را چیزی حدود یک ثانیه بهتر کنم تا بتوانم به فینال A و جمع هشت قایقران برتر این بازی‌ها برسم. هدف بزرگ و دشواری که همه‌ی تلاشم را کرده‌ام و امیدوارم شرایط در روز مسابقه هم باب میلم پیش برود. ما در گذشته حتی فینال B هم نداشتیم و این نشان می‌دهد که با توجه به سطح قایقرانی ایران و تفاوت آن با سطح اول دنیا، رسیدن به فینال A تا چه اندازه کار دشواری است.

لغو اردوهای برون مرزی

شاید خیلی‌ها معتقد بودند با توجه به نزدیکی هوای انزلی با توکیو، به خاطر شرجی بودن آن، بهتر بود در همان انزلی تمرین کنیم، اما در ماه‌ها و هفته‌های اخیر منتهی به مسابقات، باید در پیست تمرین کنیم و برای همین مجبور شدیم اردوی متمرکزی در تهران داشته باشیم. گرچه قرار بر این بود قبل از المپیک چند اردوی تدارکاتی داشته باشیم و حتی با کشورهای نظیر چین، مجارستان و حتی آذربایجان هم مذاکراتی انجام شد، اما در نهایت هیچ‌کدام به مرحله‌ی عمل نرسید.

حضور در فینال D المپیک بهترین اتفاق است

از دل کمیت‌ها کیفیت‌ها بیرون می‌آیند

«الفین فرزام» سرمربی تیم ملی روینگ

اواخر اسفندماه انتخابی را برای تعیین قایقران نهایی برای حضور در گزینشی المپیک در تک نفره مردان برگزار کردیم که بهمن نصیری توانست انتخاب شود. در تک نفره زنان هم کسی حاضر به رقابت با نازنین ملایی نشد و در نتیجه در تک نفره مردان و زنان، نصیری و ملایی در رقابت‌های گزینشی المپیک که اردیبهشت ماه برگزار شد، شرکت کردند.

در مورد این دو ماده کارمان برای کسب هر دو سهمیه سخت بود. لازمه کسب سهمیه رفتن روی سکو بود اما اینطور نبود که هر ورزشکاری که روی سکو برود، ۱۰۰ درصد سهمیه می‌گیرد. اگر ورزشکاران ما طلا می‌گرفتند، دو سهمیه داشتیم اما وقتی مدال شان نقره شد، باید بین این دو یکی را انتخاب می‌کردیم که در نهایت با تصمیم بهمن نصیری، نازنین ملایی مسافر توکیو شد. مسئله‌ای که در مسیر کسب سهمیه المپیک با آن مواجه شدیم، این بود که به خاطر شیوع کرونا و برگزار نشدن رقابت‌ها، هیچ آنالیزی روی رقبا نداشتیم و این موضوع کار را برایمان سخت کرد.

ما یک بار تیم را تا مرز آمادگی برای حضور در رقابت‌های گزینشی آماده کردیم اما در فاصله یک ماه مانده به مسابقه؛ به خاطر کرونا رقابت‌ها لغو شد و دوباره باید به مدت یک سال ورزشکاران را در همین سطح حفظ می‌کردیم. نگه داشتن ورزشکاران در این شرایط بسیار سخت بود به خصوص با توجه به تاثیر روانی این اتفاق‌ها. با هر زحمتی بود، توانسته ایم شرایط خوبی در تیم به وجود بیاوریم و امیدوارم که نتیجه بگیریم.

در چند ماه اخیر تمرینات منظمی انجام دادیم اما چون از نظر پیست، پیستی که اندازه استاندارد داشته باشد، نداریم؛ نگران بودیم تا اینکه صبح جمعه (۲۵ تیرماه) آخرین تست گیری را انجام دادیم. خدا را شکر نتیجه‌ای که نازنین ثبت کرد؛ خیلی خوب بود و ما نسبت به قبل امیدوارتر شدیم. با توجه به برنامه ریزی که شده، فرصت داریم که چهار روز در توکیو در پیست استاندارد مسابقه بدهیم که این شرایط خوبی را برای نماینده روینگ ایران در المپیک توکیو به وجود می‌آورد.

البته در قضاوت مان برای اینکه بگوییم در جریان بازی‌های المپیک چه نتیجه‌ای برای ما قابل قبول است، باید به یک نکته توجه کنیم. روینگ در دنیا بیش از ۱۰۰ سال قدمت دارد و در آسیا ۷۰ سال. اما ما ۱۵ سال است که شروع کرده ایم و با این وجود در آسیا حرف‌های زیادی برای گفتن داریم و در برخی مواد اول هستیم. پس سطح انتظارمان را متناسب با این شرایط تعیین کنیم. در المپیک در بهترین شرایط به فینال D می‌رسیم که اگر اینطور شود، یعنی فوق العاده کار کرده ایم. بعد برای المپیک بعد هدف مان باید رسیدن به فینال C باشد و در نهایت با محقق شدن این اهداف برای المپیک ۲۰۲۸، بچه‌های ما باید آنقدر رشد کرده باشند که جزو ۱۰ نفر نهایی المپیک باشند. البته لازمه همه اینها، برنامه ریزی، تمرین مستمر، حضور در رقابت‌های مختلف و استفاده از همه توان قایقرانی است. باید به این نکته توجه کنیم که از دل کمیت‌ها، کیفیت‌ها بیرون می‌آیند.

